

vendelse allerede fra 1. Januar 1920. Det betyder, at medens ellers hele det forløbne Aar beregnes efter de gamle Regler, kan den tilsigtede Reduktion finde Sted for det sidste Kvartal af det nu udløbne Finansaar.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1325).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Sonne): De ekstraordinære Forhold, som har foranlediget, at Revisionen af Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 22. Juni 1917 er blevet udsat, først til Rigsdagssamlingen 1918—19, dernæst til Samlingen 1919—20, er skønnet vedblivende at være til Stede, saaledes at det er anset for ønskeligt yderligere at udsætte Revisionen til Samlingen 1920—21. Hertil sigter det foreliggende Lovforslags § 1. §§ 2 og 3 tilsigter for Finansaaet 1921—22 at opretholde den nugældende Lovordning vedrørende Udlaan til Oprettelse af nye Husmandsbrug og Ydelse af Tillægslaan indenfor en Grænse af 5 Mill. Kr., endvidere til Erhvervelse af Legehuse til Husmandsbrug indenfor en Grænse af 500 000 Kr. samt Tillægslaan til Betaling af Aføsningssummer for Grundbyrder. Disse Bestemmelser er altsaa ganske stemmende med den nugældende Lovordning. Endvidere indeholder Lovforslaget en § 4, som omfatter en ny Bestemmelse, tilsigtede at tilvejebringe Sikring imod, at de Husmandsbrug, der er oprettede ved Statsstøtte, nedlægges, noget, som vilde være ganske stridende mod den paagældende Lovforanstaltningens Aand og Hensigt.

Jeg tillader mig at gaa ud fra, at der vil raade Enighed om, at det vil være særdeles ønskeligt ikke at afbryde den

Oprettelse af Statshusmandsbrug, som nu med Støtte fra Statens Side har funde Sted gennem en lang Aarrække, men at denne bør fortsættes, og af Hensyn hertil træster jeg mig til, at dette Lovforslag, enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, ogsaa i dette høje Ting maa møde den Velvillie, der er et Vilkaar for, at det allerede i indeværende Samling kan blive ophøjet til Lov.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og om Brug af Huse paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1355).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Sonne): Det foreliggende Lovforslag tilsigter en Tydeliggørelse af de Bestemmelser, der indeholdes i 2det Punktum af § 6 i Lov af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje. Der omtales nemlig i dette Punktum „den sidste Vurdering til Ejendoms-skyld“, og medens der ikke for Øjeblikket kan være nogen Tvivl om, hvilken Vurdering, der dermed sigtes til, vil en saadan Tvivl kunne opstaa, naar vi har faaet en Vurdering i indeværende Aar. Saa vilde Udtrykket kunne fortolkes derhen, at dette er den sidste Vurdering til Ejendomsskyld. En Tydeliggørelse forekommer mig altsaa at være tiltrængt, og Lovforslaget, som det er affattet, tydeliggør den paagældende Bestemmelse overensstemmende med den Maade, hvorpaa man fra alle Sider har været enig om at opfatte denne Bestemmelse. I Henhold til det anførte skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Ole Hansen: I § 6 i Lov af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje findes følgende Bestemmelse vedrørende Reglerne for den Vurdering, som skal finde Sted af Fæstegodset: Ejendommens